

Sygn. akt III Ca 888/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 stycznia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Nowym Sączu, Wydział III Cywilny Odwoławczy w składzie

następującym:

Przewodniczący:	SSO Agnieszka Skrzekut SSO Katarzyna Kwilosz-Babiś SSR del. Katarzyna Romańczyk (sprawozdawca)
Protokolant:	insp. Jadwiga Sarota

po rozpoznaniu w dniu 16 stycznia 2014r. w Nowym Sączu

na rozprawie sprawy

z powództwa T. R.

przeciwko Prokurze Niestandaryzowanemu Sekurytyzacyjnemu Funduszowi (...)w W.

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Limanowej

z dnia 25 września 2013 r., sygn. akt I C 213/13

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że nadaje mu treść:

„1. powództwo oddala,

2. nie obciąża powódki kosztami postępowania.”

II. nie obciąża powódki kosztami postępowania apelacyjnego.

Sygn. III Ca 888/13

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Limanowej wyrokiem z dnia 25.09.2013r. pozbawił wykonalności tytuł wykonawczy – nakaz zapłaty wydany przez Sąd Rejonowy w Lublinie Wydział XVI Cywilny z dnia 14.11.2012r. sygn. VI Nc-e 1846419/12 prowadzonej z powództwa Prokura Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz (...) w W.przeciwko T. W.w całości, zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 744 zł. tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sąd Rejonowy oparł rozstrzygnięcie na następujących ustaleniach:

Powódka T. R. w przeszłości pozostawała w związku małżeńskim z M. W.. W trakcie trwania małżeństwa posługiwała się nazwiskiem W.. W dniu 14 lipca 2005 r. mąż powódki zawarł w jej imieniu z (...) S.A. umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych. Do zawarcia tej umowy posłużył się pełnomocnictwem z dnia 7 lipca 2005 r., z którego treści wynikało, że T. W. upoważnia go do zawarcia w jej imieniu umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych oraz do dokonywania wszelkich zamówień z tym związanych. W dniu 18 sierpnia 2005 r. mąż powódki zawarł aneks do wspomnianej wyżej umowy. Podpis na wspomnianym pełnomocnictwie nie został złożony przez powódkę. Wyrokiem z dnia 12 lipca 2007 r. Sąd Okręgowy w Nowym Sączu orzekł rozwód małżeństwa T. W. i M. W.. Po rozwodzie powódka wróciła do panińskiego nazwiska R..

Sąd Rejonowy uznał, że powództwo zasługiwało na uwzględnienie powołując się na przepis art. 840 § 1 pkt. 1 k.p.c. stwierdzając, że powódka skutecznie zakwestionowała istnienie obowiązku stwierdzonego tytułem egzekucyjnym. Podstawą wydania tytułu egzekucyjnego było przyjęcie istnienia zobowiązania z tytułu umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych, którą to wierzytelność strona pozwana miała nabyć w drodze cesji. Powódki i wierzyciela pierwotnego ((...) S.A) nie wiązała umowa o świadczenie umów telekomunikacyjnych. Umowę tą zawarł ówczesny mąż powódki, jako jej pełnomocnik nie mając jednak pełnomocnictwa (kwestionowane pełnomocnictwo nie pochodziło od powódki). Przedmiotowa umowa byłaby ważna wyłącznie w sytuacji gdyby powódka ją potwierdziła (art. 103 § 1 k.c.), fakt taki nie miał jednak miejsca. Sąd zaznaczył na marginesie, że wydany przeciwko pozwanej nakaz zapłaty został doręczony na adres pod którym nie zamieszkiwała, nie miała więc możliwości realnej obrony na etapie postępowania rozpoznawczego, a w samym nakazie użyto dwuczłonowego nazwiska (takie samo widniało w umowie) w sytuacji gdy powódka nigdy nie używała nazwiska w tej formie (w trakcie małżeństwa używała wyłącznie nazwiska męża co wynika z treści wyroku rozwodowego i decyzji o zmianie nazwiska).

Wyrok Sądu Rejonowego został zaskarżony w całości apelacją przez powoda Prokurę Niestandardowany Sekurytyzacyjny Fundusz (...) w W.. Apelujący zarzucił naruszenie prawa materialnego: art. 840 § 1 pkt 1 k.p.c. poprzez niewłaściwą wykładnię i przyjęcie, że powództwo o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego pochodzącego od sądu może zostać oparte na zdarzeniach zaistniałych przed powstaniem tytułu egzekucyjnego. Apelujący wniósł o zmianę wyroku poprzez oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie na rzecz strony pozwanej kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa przed sądem I instancji według norm przepisanych oraz o zasądzenie od powódki kosztów postępowania odwoławczego, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja jest uzasadniona.

Rozstrzygnięcie Sądu Rejonowego jest błędne, aczkolwiek nie przede wszystkim z powodów wskazanych w apelacji.

Zgodzić się należy z zarzutami dotyczącymi błędnej wykładni art. 840 § 1 pkt. 1 k.p.c. Przepis ten stanowi, że dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub części albo ograniczenia, jeżeli przeczy zdarzeniom, na których oparto wydanie klauzuli wykonalności, a w szczególności gdy kwestionuje istnienie obowiązku stwierdzonego tytułem egzekucyjnym niebędącym orzeczeniem sądu albo gdy kwestionuje przejście obowiązku mimo istnienia formalnego dokumentu stwierdzającego to przejście.

W judykaturze jednomyślnie podkreślano jako rzecz oczywistą, że przedmiotem rozpoznania w sprawie wszczętej powództwem opozycyjnym nie mogą być zdarzenia istniejące przed powstaniem tytułu korzystającego z powagi rzeczy osądzonej, gdyż wówczas jego uwzględnienie prowadziłoby do zanegowania tej powagi i zakwestionowania prawomocnych orzeczeń. Sąd rozpoznający powództwo opozycyjne jest bezwzględnie związany wyrokiem wydanym w sprawie między wierzycielem i dłużnikiem co do ustalonego w sentencji obowiązku świadczenia. Zgodnie z art. 353² k.p.c. do nakazów zapłaty stosuje się odpowiednio przepisy o wyrokach, jeżeli kodeks nie stanowi inaczej, Prawomocny

nakaz zapłaty korzysta zatem z walorów prawomocności oraz powagi rzeczy osądzonej. Wszystkie zarzuty podniesione przez powódkę mogły być podniesione w sprawie o zapłatę, przy uwzględnieniu prawem przewidzianych środków zaskarżenia. Powództwo opozycyjne nie może pełnić funkcji dodatkowego środka zaskarżenia. Z uwagi na to, że sąd rozpoznający powództwo opozycyjne jest bezwzględnie związany wyrokiem wydanym w sprawie między wierzycielem a dłużnikiem co do ustalonego w sentencji obowiązku świadczenia, przy orzekaniu na podstawie art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c., gdy tytułem egzekucyjnym jest orzeczenie sądu - uwzględnia wyłącznie zdarzenia, które nastąpiły po wydaniu tego wyroku, a ściślej, po zamknięciu rozprawy, a także zarzucie spełnienia świadczenia, jeżeli zarzut ten nie był przedmiotem rozpoznania w sprawie. (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 23.05.2012 r., III CZP 16/12, wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 23.08.2013 r., IACa 335/13). Powódka jednak na takie okoliczności się nie powołuje.

Najistotniejsze jest jednak to, że legitymację do wniesienia powództwa opozycyjnego w oparciu o art. 840 § 1 pkt 1 oraz 2 ma wyłącznie dłużnik. Pozwana nigdy nie nosiła i nie nosi nazwiska wskazanego w tytule wykonawczym, tj. R.-W.. Nie jest zatem dłużnikiem wymienionym w tytule wykonawczym. Z tego względu jej powództwo winno zostać oddalone.

Z przytoczonych względów orzeczono jak w sentencji na zasadzie art. 386 § 1 k.p.c. Z uwagi na wyżej przytoczone okoliczności nie było podstaw do obciążenia powódki kosztami postępowania, zatem orzeczenie w tym przedmiocie oparto o przepis art. 102 k.p.c.